

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASU RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DÉPUTATU TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1955 m.
Liepos
21
KETVIRTADIENIS
Nr.86(1204)

Kaina 15 kap.

Atidarytas paminklas Marytei Melnikaitei

Zarasų darbo žmonės didžiai myli ir gerbia savo narasią tévynainę, Tarybų Sajungos Didvyré Marytę Melnikaite, atidavusią savo gyvybę už mūsų Tévynės laisvę ir nepriklausomybę, savo didvyrišku žygarbiu prašlovinusią lietuvių tautą.

Marytė, kovodama prieš fašistinius grobikus, tikėjotu, kad vėl laisvi bus jos gimtjieji ežerai ir kalvos žalias, kad vėl suklestės jos Tévynė. Tarybiniai žmonės ikyvendina šią Marytės svalionę. Klekviens metais vis labiau klesti mūsų kraštą, pasiekiamai vis nauji laimėjimai ekonominiame ir kultūriname gyvenime.

Liepos 19 dieną 18 valandą iš visų miesto kampų tūkstančiai darbo žmonių ištaigų darbuotojai, kolūkiečiai, plonteriai—su vėliavomis, transparentais ir gelémis susirinko į alkštę priešais M. Melnikaitei vardo vidurinę mokyklą, kur ikyko paminklo Tarybų Sajungos Didvyrei M. Melnikaitei atidarymas. I mitingą taip pat atvyko Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto ir respublikos vyriausybės narių, svečiai iš Latvijos TSR ir eilės respublikos rajonų.

Mitingą atidaro Lietuvos KP Zarasų rajono komiteto sekretorius drg. P. Binkis.

Savo kalboje jis nurodė, kad narsioji lietuvių tautos dukra Marytę Melnikaite kovojo už tai, kad mes, tarybiniai žmonės, gyventume laimingai, kad tarybinės žemės daugiau nemindžiotu niekšingų okupantų batai. Ir nors Marytė žuvo, bet reikala, už kurį ji kovojo, amžinalgybos.

Dideli laimėjimai pasiekti mūsų rajone pokariniais metais. Tarybų Lietuvos 15-ąsias metines, kartu su visa mūsų

respublika, rajono darbo žmonės sutinka su dideliu darbo pakilimu, su naujais laimėjimais visose srityse. Per pokarinius metus neatpažintamai pasikeitė Marytės gimtinė—Zarasų kraštą. Iš gruvių kilo pastatai, daug pasiekta taip pat žemės ūkyje.

Marytės Melnikaitei žygarbis ikyveldė darbo žmones negailėti jėgų tam, kad dar labiau suklestėtų rajono ekonominis ir kultūrinis gyvenimas, kad rajono kolūkių garbingai ikyvdytu partijos žemės ūkiui iškeltus uždavinus, kad nuolat kiltų darbo žmonių gerovė, kad gimtasis Zarasų miestas taptu kaskart gražesnis.

Aidint Tarybų Sajungos himno garsams nuo monumento nuleidžiamas uždangalas ir mitingo dalyvių akims paširodo narsios komotojos bronzinė figūra, pašatytą ant granito postamento.

Priekinėje postamento pusėje — Tarybų Sajungos Didvyrio aukso žvalgždė ir išryštili brangūs klekviename zarasiečių žodžiai:

MARYTĘ
MELNIKAITĘ

Drg. Binkis suteikia žodį Marytės Melnikaitei vardo vidurinės mokyklos mokytojai drg. Nevronienei.

Ji sako:

— Su džiaugsmu sutiko mokiniai ir pedagogų kolektyvas žilią, kad jų mokyklai suteikiamas Tarybų Sajungos Didvyrės Marytės Melnikaitei vardas. Mes stengiamės būti verti to garbingo vardo, auklėjam jaunimą, kad jis mylėtų savo Tarybinę Tévynę taip, kaip ją mylėjo Marytė, kad jis būtų narsus, nebijotų jokių sunkumų, žengtų tuo keliu, kurį mumsurodė Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė.

Žodis suteikiamas Marytės

Melnikaitei vardo kolūkio pirminkui drg. Leonovui.

Savo pasiakyme jis pažymėjo, kad Tarybų valdžia Lietuvoje atvėrė plačias perspektyvas žemės ūkiui vystytis ir kilti. Kiekvienais metais vis labiau auga ir stiprija kolūkiai, vis labiau įdiegiamas galinga tarybinė žemės ūkio technika. Kolūkinė santvarka sudarė neregėtas sąlygas lietuviškojo kaimo darbo žmonių kultūrai augti. Žymiai pasikeitė gyvenimo sąlygos ir Marytės Melnikaitei vardo kolūkyje. Šią iškilmingą dieną, paminklo Marytėi Melnikaitei atidarymo dieną, kolūkiečiai prisiekia negailėti savo jėgų tam, kad pasiekė kuo didesniu laimėjimų žemės ūkyje, kad jų gimtasis kolūkis taptu dar labiau pasiturintis.

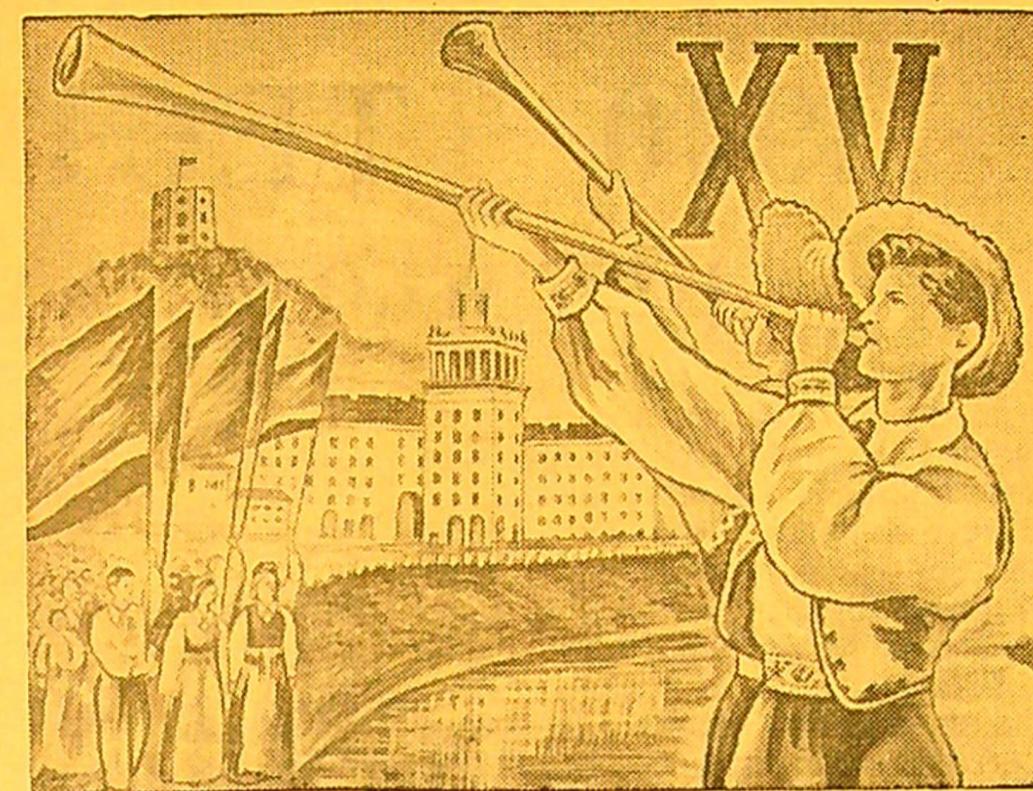
Latvijos TSR Grivos rajono komjaunuolių vardu kalbėjo Grivos rajono komjaunimo komiteto sekretorius drg. Taran.

— Latvijos komjaunuolai, — pareiškė jis, — didžiai gerbia narsiosios lietuvių komjaunuolės Marytės Melnikaitei atminimą. Ji yra viens pavyzdys, kaip reikia mylėti savo Tévynę, savo liaudį. Mūsų broliškosios tautos dabar drauge kuria laimingą gyvenimą. Mes, komjaunuolai, stengiamės dirbtai taip, kad ikyvendintume tą reikalą, už kurį kovojo ir žuvo Marytė.

Mitinge kalbas pasakė Lietuvos KP Centro Komiteto sekretorius drg. Šumauskas ir LLKJS CK sekretorius drg. Petkevičius.

Drg. Binkis skelbia, kad mitingas baigtas. Darbo žmonės ant pjedestalo deda puokštės gėlių, išreikšdamai begalinę pagarbą Marytėi Melnikaitei, žuvusiai už mūsų Tévynės laisvę ir nepriklausomybę.

J. Stacevičiūtė

Tarybų Lietuvai—15 metų!

Iš Maskvos išvyko Vietnamo Demokratinės Respublikos Vyriausybinė delegacija

Vietnamo delegacija, Tarybinės vyriausybės kvietimu aplankiusi Tarybų Sajungą, išbuvo Maskvoje šešias dienas. Tarybų sostinė nuoširdžiai ir svetingai sutiko ižymy vietnamiečių tautos valstybės veikėją Prezidentą Ho Ši Miną ir Vyriausybinės delegacijos narius.

Taip pat šiltai, perduodama geriausius linkėjimus vietnamiečių tautai, Tarybų sostinė Liepos 18 d. palydėjo Prezidentą Ho Ši Miną ir Vietnamo Demokratinės Respublikos Vyriausybinės delegacijos narius.

Aerodrome, papuošiamame Vietnamo Demokratinės Respublikos ir Tarybų Sajungos valstybinėmis vėliavomis, susirinko apie 5 tūkstančiai Maskvos darbo žmonių atstovų. Tūkstančiai miesto gatvėse buvusių maskviečių draugiškai sveikino Prezidentą Ho Ši Miną ir delegacijos narius, kai jie važiavo į aerodromą. Girdėjosi šūksmai Tarybų Sajungos ir Vietnamo tautų draugystės garbei, Prezidento Ho Ši Mino garbei.

Prezidentą Ho Ši Miną ir lydinčius asmenis aerodrome išdėjo TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. J. Vorosilovas, dr. dr. L. M. Kaganovičius, G. M. Malenkovas, A. I. Mikojanas, M. G. Pervuchinas, M. A. Suslovas, P. N. Pospelovas, D. T. Šaplyoras, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko Pavaduotojai Š. M. Arušanianas ir M. P. Tarasovas, TSRS Ministrai, tarybiniai ir užsienio žurnalistai.

Prezidentas Ho Ši Minas pasakė kalbą prie mikrofono. Dalyvaujantieji aerodrome karštai ploja Prezidentui Ho Ši Minui, Vyriausybinės delegacijos nariams.

Prezidentas Ho Ši Minas ir Vietnamo Demokratinės Respublikos delegacijos nariai užlipa ant lėktuvo borto. Jie malonai mojuoja rankomis palydintiemis.

8 val. 45 min. vakaro lėktuvai pakyla nuo žemės, sukdami į rytus.

(TASS—ELTA).

Laikraštis „Skambék, daina“

1955 metų Respublikinės dainų šventės organizacinis komitetas pradėjo leisti laikrašti „Skambék, daina“. Liepos 19 d., išėjusiam pirmame laikraščio numeryje išspausdintos Arménijos TSR kultūros ministro drg. Šaginyano ir Baltarusijos TSR Respublikinių liaudies kūrybos

namų direktoriaus drg. Morganlio sveikinimo telegramos Tarybų Lietuvos saviveiklininkams ryšium su didžiaja lietuvių liaudies švente—Tarybų valdžios atkūrimo 15-osiomis metinėmis ir Respublikine dainų švente bei kita medžiaga.

(ELTA).

Mitingas Zarasuose, skirtas paminklo Tarybų Sajungos didvyriui Marytėi Melnikaitei atidarymui.
Nuotraukose: 1. bendras mitingo vaizdas, 2. darbo žmonės deda gėles prie paminklo pjedestalo.

M. Deičo nuotr.

1940 * TEGU ŽYDI, TEGYVUOJA

ĮŽYMIOSI DATA

Šiandien lietuvių tauta atžymi džiugų įvykį savo istorijoje. Sukako 15 metų nuo tos atmintinės dienos, kai mūsų respublikos darbo žmonės, nusmetė kapitalistinės verglijos pančius, paskelbė Lietuvoje Tarybų valdžią.

1940 metų liepos 21 dieną Liaudies Seimas priėmė istorinę deklaraciją apie tai, kad Lietuvoje įvedama Tarybų valdžia ir kad Lietuva įstoja į Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos sudetį. Nuo tos dienos prasidėja nauja era lietuvių tautos gyvenime. Lietuva, kuri anksčiau buvo žaislu vakaru imperalistų rankose, išjo savo tikrą neprieklausomybę, tapo lygiatėsiu didžiosios tarybinės tautų šeimos naru. Lietuvių tautai visų broliškių tarybinės tautų pagalbos dėka atsivérė ligi tol neregėti galimumai savo materialinių ir dvasinių jėgų išvystymui.

15 metų—nedidelis istorijos laikotarpis. Tačiau įvykusioms mūsų respublikoje permainos priyglsta visai istorinei epochai. Nežūrint vokiškių fašistinių okupantų padaryt mūsų respublikai milžiniškų nuostolių, respublikos darbo žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, broliškosioms tarybinėms tautoms, ir pirmiausia didžiajai rusų tautai padedant, per trumpą laiką likvidavo karopasekmes ir pasiekė didelius laimėjimus vystant pramonę, žemės ūki ir kultūrą.

Bendra mūsų respublikos pramonės gamybos apimtis 1954 metais palyginus su prieškariniais 1940 metais padidėjo 4 kartus, o palyginus su 1945 metais padidėjo daugiau kaip 10 kartų. Lietuvoje atsirado visiškai naujos pramonės šakos: staklių statyba, turbinų statyba, motorų

P. Binkis
LKP Zarasų rajono komiteto sekretorius

statyba, laivų statyba ir kiti. Didelės permainos įvyko žemės ūkyje. Buržuazijai valdant Lietuvą, kai me viešpatavo dvarininkas ir buožė. Gi valstietis skurdo.

Tarybų valdžia, kolūkinė santvarka iš pagrindų pakeitė kaimo veidą. Visiems laikams likviduotos išnaudotojų klasės, i kaimą atėjo pasitūrimas ir laimingas gyvenimas.

Kolūkinė santvarka sudarė didelius galimumus visoms žemės ūkio šakoms išvystyti. Respublikoje yra daug kolūkių, kurie metai iš metų išaugina gausius žemės ūkio kultūrų derlius, pasiekia aukštą gyvulininkystės produktyvumą. To išdavoje kolūkiečiai gauna dideles pajamas už darbadienius.

I mūsų rajono kolūkiai per paskutiniuosius metus pasiekė nemažų laimėjimų. Jie sustiprėjo organizaciniu atžvilgiu, žymiai padidėjo visuomeninės gyvulių skalčių pastatus, žymiai išaugo nedalo-mieji kolūkių fondai. Antai,

"Lenino atminties" kolūkis pastatė du tipinius gyvulininkystės pastatus — karvidę ir kiaulidę, tipinę pašarą viršuvę ir kitus pastatus. Cia nuolat didėja visuomeninės gyvulių produktyumas. Per 9 šiu ūkinį metų mėnesius kolūkis primelė iš kiekvienos karvės po 1246 kg pleno. 1954 metais kolūkio piniginės pajamos padidėjo 10 kartų palyginti su 1950 metais. Sparčiai tempais kyla "Garbingo darbo", Stalino vardo ir kitų kolūkių visuomeninis ūkis.

Buržuazijai valdant mūsų valstiečiai net nematė traktorių bei kitų žemės ūkio mašinų. Vienkankis plūgas, dalis ir spragilas—štai pagrindiniai žemės ūkio padargai, kurie buvo naudojami mūsų rajono valstiečių ūkiuose. Dabar i pagalbą valstiečiams valstybė prisiuntė naujausią techniką. Rajono kolūkių laukuose dirba 62 traktoriai, 8 kombainai, 14 sudėtingų kulių, 24 sėjamosios bei daug kitų naujausiu mašinų. Visa tai sudaro didelius galimumus žemės ūkui sparčiai pakilti.

Tačiau šiandien, kai susumuojame džiugius kūrybinio darbo rezultatus, būtų neteisinga nutylėti esamus trūkumus. Mes dar toli gražu ne išnaudojame kolūkinės santvarkos suteikiamu dideliu galimumu žemės ūkui išvystyti. Rajono kolūkiečiai vis dar gauna menkus derlius, mažą gyvulininkystės produkcijos išeigą kiekvienam 100 ha žemės naudmenų.

Bet šie trūkumai yra nugalimi. TSKP CK sausio Plenumas nurodė kelią jems įveikti, užtikrinti spartą visų žemės ūkio šakų išvystymą.

Mūsų svarbiausias uždavinys — dėti visas pastangas, panaudoti visus vidinius rezervus tam, kad artimiausiais metais pasiektume smarkų visuomeninės gyvulininkystės bei kitų žemės ūkio šakų pakilimą. Mes galime ir turime įvykdinti prieš terminą TSKP CK sausio Plenumo išskeltus žemės ūkui uždavinius.

Mūsų rajono darbo žmonės, Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės vadovaujami, dės visas savo jėgas, kad užtikrinti tolesnį mūsų rajono ekonomikos bei kultūros augimą.

Zarasų miestas neatpažistamai pasikeitė. Vietoje griuvių, kuriais vokiškieji-fašistiniai okupantai pavertė miestą, pastatyti nauji gyvenamieji namai. Kasmet miestas vis auga ir gražėja.

Nuotraukoje: Puškino gatvės vaizdas.
M. Deičo nuotrauka.

Darbo žmonių gerovei

Prieš 15 metų Lietuvos darbo žmonės, išsilaisvinę iš buržuazijos priespaudos, pradėjo kurti sau laimingą ir pasiturintį gyvenimą. Bet išveržę į mūsų respubliką vokiškieji okupantai laikinai sutrukėdė taikų tarybių žmonių darbą, pavertė griuvėsiais ištisus miestus.

Daug žalos fašistai padarė ir Zarasų miestui. Karo metu buvo sugriauta ir sudeginta daugiau kalp 50 procentų miesto gyvenamojo fondo. Miestas gulėjo griuvėsiuose. Neatpažistamai pasikeitė miestas per pokariinius metus. Miesto darbo žmonių ir didelės valstybės telkiamos pagalbos dėka miestas pakilo iš griuvėsių, kasmet vis labiau auga ir gražėja. Pokariniais metais Zarasų mieste pastatyta daugiau kaip 250 individualinių ir komunalinių namų. Išaugo visiškai naujos Žemaitės ir Mičiurino gatvės. Miestas vis labiau tvarkosi: grindžiamos gatvės,

jos apsodinamos medžiais, gėlėmis. Žymiai išplėstas miesto parkas. Didelį laimėjimą atsiektai ir kultūriname darbo žmonių gyvenime. Nuolat plečiamas mokyklų, bibliotekų ir klubų-skaityklų tinklas. Daibartiniu metu mūsų mieste yra 2 normalaus tipo vidurinės mokyklos ir 2 darbo jaunimo vidurinės mokyklos. Taip pat veikia plonierių namai.

Miesto darbo žmonės kiekvienam žingsnyje jaučia didelį partijos ir tarybinės vyriausybės rūpinimą jų gerovei.

Sutikdami Tarybų Lietuvos 15-asis metines, jie dar našiau dirba, nes tvirtai žino, kad jų darbas yra laidas tolesnių mūsų Tėvynės laimėjimui, tolesnio darbo žmonių materialinės gerovės bei kultūrinio lygio kilimo.

V. Jurevičius
Miesto Vykdomojo komiteto pirmininkas

Broliškoje tarybinių tautų šeimoje

Šiandien ižymi šventė lietuvių tautos gyvenime—Tarybų valdžios Lietuvos atkūrimo 15-osios metinės. 1940 metų liepos 21 dieną Lietuvos Liaudies Seimas, išreikšdamas darbo žmonių valią, paskelbė Lietuvą tarybinę socialistinę respubliką ir kreipėsi į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, prašydamas priimti Lietuvos TSR į Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungą. Tai buvo didžiulės istorinės reikšmės akta, kuris atskleidė lietuvių tautai milžiniškas ekonominio ir kultūrinio suklastėjimo galimybes. Komunistų partijai vadovaujant, TSRS tautomis ir, visų pirmą, didžiajai rusų tautai, broliškai padedant, Lietuvos darbo žmonės pasiekė ižymius laimėjimus virose socialistinės statybos srityse.

Buržuazijai viešpataujant Lietuva buvo atslikusi žemės ūkio šalis su silpnai išvystytą pramonę, kuri priklausė nuo užsienio kapita-

lo. Išsivadavus iš imperialistinių grobuonių jungo, Lietuva iškovojo savo tikrą laisvę ir neprieklausomybę.

Didžiojo Tėvynės karo metais Tarybų Lietuva viena pirmųjų patyrė hitlerinių grobukų smūgį. Vokiškieji fašistiniai okupantai ir jų samdiniai—lietuviškieji buržuaziniai nacionalistai padarė respublikos liaudies ūkui didžiulius nuostolius.

Karo ir hitlerinės okupacijos metais pramonėje buvo išvesti iš rikiuotės du trečdalių gamybinių pajėgumų, beveik visos elektrinės. Visi vertingiausiai iengimai buvo išvežti į Vokietiją. Žymiai sumažėjo pasėlių plotai, žemė buvo nepaprastai nuanlinata. Daugiau kaip 40 procentų sumažėjo galvijų ir arklių, 60 procentų — kiaulų skaičius. Hitlerininkai žiauriai naikino ir grobstė kultūros įstaigas, naikino architektūros paminklus.

Išvijus fašistinius grobukus, respublikoje plačiu frontu iš-

sivystė socialiastinė statyba. Lietuvos TSR darbo žmonės su dideliu pakilimu sutiko pirmajį pokarinį penkmečio planą TSRS liaudies ūkui atkurti ir išvystyti ir pradėjį vykdyti.

Buržuazinės santvarkos sąlygomis sunaikintam ūkui atkurti būtų reikėję dešimtmiečių. Maža šalis nebūtų galėjusi savo jėgomis įveikti pokarinį sunkumą ir būtų tapusi imperialistinių grobuonių auką.

Visų broliškių tarybinių respublikų pagalbos dėka lietuvių tauta greit užgydė karo padarytas žaizdas. Jau 1949 metų pabaigoje pramoninės produkcijos gamybos iki karinės lygis buvo viršytas 67 procentais. Atstatytos įmonės buvo visiškai rekonstruotos ir aprūpintos priešakinė tarybine technika. Pokariniais metais sukurtose naujos pramonės šakos, kurių Lietuvėje anksčiau nebuvavo. Stojo rikiuotėn sunkiosios pramonės įmonės, gaminančios ga-

mybos priemones. Dabar Lietuvos pramonės įmonės gamina galingas turbinas, upių laivus, elektros skaitiklius, keliamuosius mechanizmus, kurie naudojami pramonėje ir statyboje, naujausias metalo piaustymo stakles, elektros iengimius, durpių kasiomo kombainus, o taip pat dviračius, skalbimo mašinas ir kitus plataus vartojimo reikmenis. Po karo Tarybų Lietuvos pradėjo veikti 313 nauju pramonės įmonių, jų tarpe apie 10 nauju, aprūpintu naujausia technika. Darbo našumas pramonėje palyginti su 1950 metais išaugo 40,6 procento, o darbininkų skaičius palyginti su 1946 metais padidėjo beveik tris kartus.

Per 15 Tarybų valdžios metų elektros energijos gamyba Lietuvos išaugo 6 kartus. Didžiausiai pakitimai įvyko žemės ūkyje. Lietuvos darbo valstiečiai tvirtai ir negrįžtamai išstojo į kolūkinį kelią ir tuo pačiu visiems laikams išsivadavo iš skurdo, buožių ir dvarininkų jungo. Dabar

kolūkių. Dešimtys jų kasmet gauna milijonines pajamas. Valstybė teikia kolūkiams didžiulę pagalbą įsigijant sėklų, trąšų, duoda kreditus gyvuliams įsigytis, gyvenamiesiems namams ir ūkiniam pastatams statyti. Lietuvėje yra 135 MTS, turinčios tūkstančius puikių traktorių, kombalinių ir kitų žemės ūkio mašinų. Si galinga technika palengvina kolūkiečių darbą, padeda kelti laukų derlingumą.

Išplėsti kolūkių pasėlių plotai. Antai, 1954 metais bendrasis pasėlių plotas, palyginti su 1950 metais, išaugo 27 procentais, tame tarpe grūdinį kultūrų — 25 procentais, cukrinį runkelių — 40 procentais, pašarinių kultūrų — 33,6 procento. Daugiaamečių ir vienamečių žolių šienaujami plotai padidėjo 17,6 procento. Šiemet respublikos laukuose dideliuose plotuose pasėta nauja vertinga kultūra — kurūzai.

Igyvendinamos didžiulės svarbos priemonės gyvulininkystei toliau išvystyti. Kla-

MŪS TARYBŲ LIETUVA! * 1955

Už gausų derlių

Versdamas savo galingu „DT-54“ traktoriu išvystėsi už aukštą derlių, išpareigojau štai metinę gamybinę užduotį išvykdyti 150 procentų, vienam darbus atlikti tik aukštą kokybę.

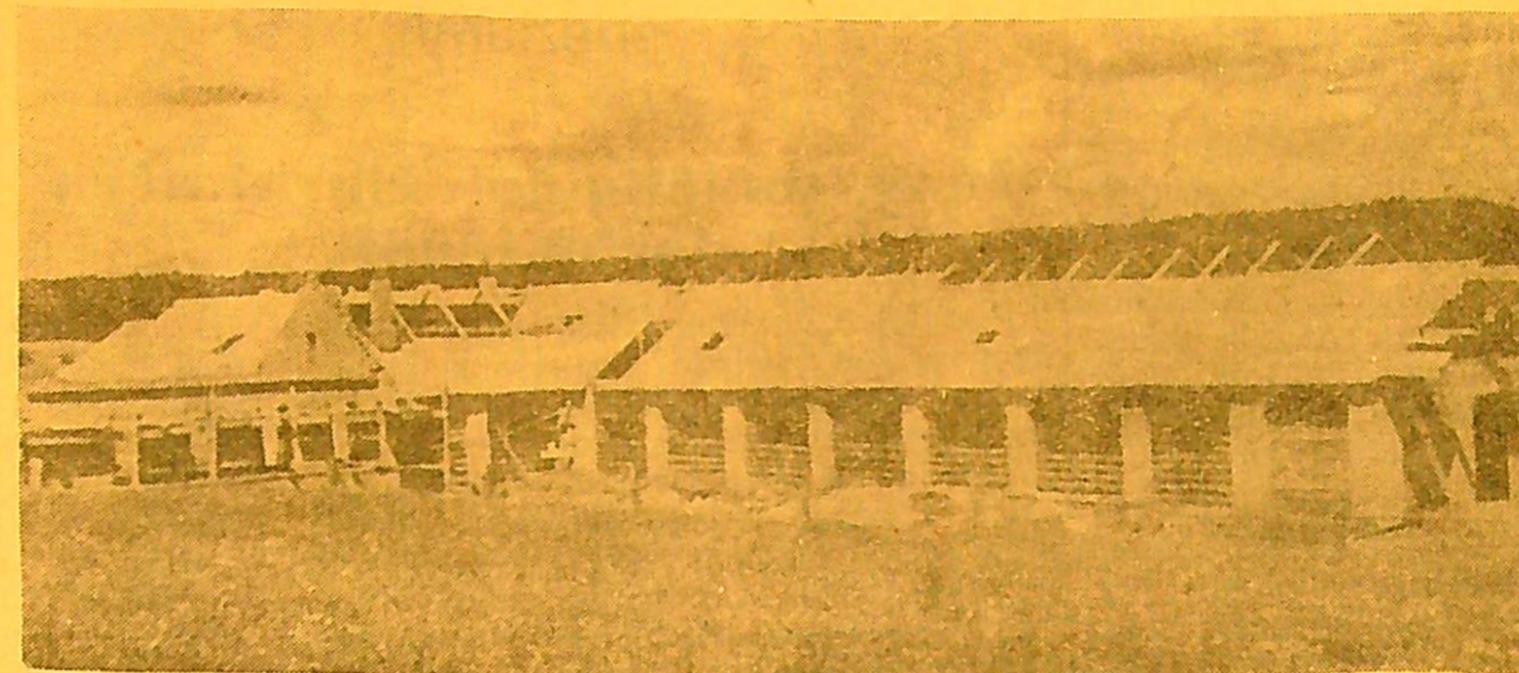
Aš dirbu traktorininku „Pažangos“ kolūkyje. Norėdamas kuo daugiau padėti kolūkiečiams kovoje už aukštą derlių, išpareigojau štai metinę gamybinę užduotį išvykdyti 150 procentų, vienam darbus atlikti tik aukštą kokybę.

Dabar dedu visas pastangas, kad garbingai išvystytu ši savo išpareigojimą. Iki liepos 20 dienos su pamažininku drg. Prakeliu mes savo traktoriu iau jidrbojome daugiau kaip 750 ha, per vedus į minkštą arimą. Mes padėjome kolūkiui nugalėti sunkumus vykdant pavasario sėjų, kovoti už aukštą derlių.

Pažymėdamas 15-ąsias Tarybų Lietuvos metines, aš pasižadu nuolat gerinti savo darbą, kovoti už prislėptų išpareigojimų išvykdymą, už aukštą kolūkinį derlių.

J. Kolesnikovas

Zarasų MTS V traktorinės brigados traktorininkas

Statybų pastoliai—būdingas mūsų kolūkių peizažas
Nuotraukoje: tipinės kiaulidės statyba Stalino vardo kolūkyje.

M. Deičo nuotr.

Laimingo gyvenimo keliu

Prieš 15 metų išsilaisvinę iš dvarininkų ir buožių priėspaudos, Turmanto apylinkės valstiečiai pradėjo kurti naują gyvenimą. Darbas sau, darbas be išnaudotojų — seniai puoselėta valstiečių svalionė—tapo realybė.

Lemiamas posūkis mūsų apylinkės valstiečių gyvenime išvijo 1950 metais. Tais metais jie susijungė į žemės ūkio artelę, kurią, pagerbdami didžiojo Komunistų partijos ir Tarybų valstybės organizatoriaus ir iškėlėjo, viso pasaulio darbo žmonių vadovu V. I. Lenino atmintim, pavadino „Lenino atminties“ vardu.

Nuo to laiko praėjo penkeri metai. Neatpažįstamai pasikeitė per tą laiką kolūkis, o ir visos apylinkės veidas. Mūsų artelė tapo daugiašakiai ūkiai, su aukštai išvystyta gyvulininkyste.

Vietoje mažų ir tvankių tvarčių atsirado erdvios tipinės patalpos. Įrengta 100 vietų mūrinė karvidė ir 110 vietų kiaulidė. Jose mechanizuotas vandens tiekimas, karydėje įrengtos automatinės girdyk-

los. Prie šių fermų įrengtos tipinės pašarų virtuvės; pastatyta 100 tonų talpos silos bokštas, įrengtas vėjo variklis. Šios priemonės įgalino per trumpą laiką 3 kartus padidinti gyvulių skaičių, žymiai pakelti jų produktivumą. Antai šiai ūkiniai metais per 9 mėnesius iš kiekvienos karvės primelžta po 1246 kg pieno, atpenėta daugiau kaip 50 kiauliu.

Kolūkyje išsivystė nauja pajaminga žemės ūkio šaka — daržininkystė. Inspektuojkyje šiuo metu yra iki 230 rėmų, kuriuose auginamos ankstyvosios daržovės. Kasmet plečiamas kolūkio sodas, kuris šiuo metu siekia jau 17 hektarų plotą. Iš šių nauju žemės ūkio šakų kolūkis praėjusiais metais gavo daugiau kaip 170.000 rublių pajamų.

Smarkiai pakito kolūkiečių kultūrinis gyvenimas, švietimas. Turmante atidaryta vidurinė mokykla, veikia septynmetė valstiečių jaunimo mokykla, kuriose šlemet mokoje apie 400 moksleivių. Miestelyje veikia stacionari-

nis kinas, biblioteka, klubas, skaitykla, ambulatorija, zoovetpunktas. Radijo mazgas aptarnauja apie 150 radijotaškų.

Pasikeitė ir žmonės. Kolūkis didžiuojasi tokiais savo pirmūnais, kaip melžėja F. Meduneckaja, veršininkė E. Belevič, kiaulų šerike V. Medveckaja, kalviu V. Kondelevskiu, kerdžiumi N. Charkovskiu, kolūkiete T. Stankevič ir eile kitų. Kai kurie jų pernai ir šiemet lankesi VŽUP Maskvoje.

Šiemet sudarėme artelės penkmečio planą, kuriamo numatyti priemonės smarkiai pakelti visas ūkio šakas. Mūsų kolūkiečiai pasiryžę partijos iškeltus žemės ūkui uždavinius išvykdyti per artimiausius 2-3 metus. O jų vieningas ir atsidavęs darbas rodo, kad savo išpareigojimus jie garbingai išvykdys. Tai dar labiau padidins kolūkiečių gerovę, dar laimingesnis taps jų gyvenimas.

T. Grigorjevas
„Lenino atminties“ kolūkio pirmininkas

Dideli pasikeitimai (Skaiciu ir faktai)

Palyginti su prieškariniais metais vidurinių mokyklų tinklas respublikoje padidėjo 4,5 karto, septynmečių — 35 kartus, o studentų skaičius aukštojiose mokyklose — 4 kartus. Respublikoje išvykdytas visuotinis privilomas septynmetis apmokymas ir pradėtas perėjimas prie visuotinio vidurinio apmokymo.

Vien praėjusiais mokslo metais buvo atidaryta 48 vidurinės ir 65 septynmetės mokyklos, apie 130 internatų prie mokyklų. Dabartiniu metu Tarybų Lietuvos mokslo įstaigose priskaitoma apie 50.000 moksleivių.

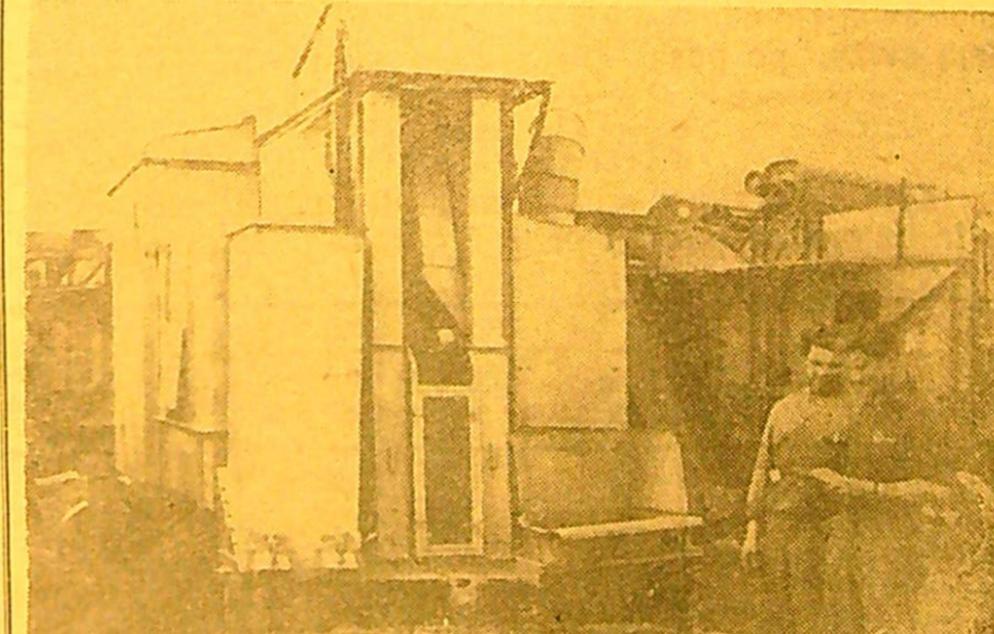
1955 metais Lietuvos TSR veikia 4411 bibliotekų su 8,6 milijonu egzempliorių knygų fondu. Tai 240 kartų daugiau, negu buržuazinėje Lietuvoje. Be to, švietimo darbe dirba 2823 klubai-skaityklos, 1088 kultūros namai, darbo žmonėms aptarnauti atidaryta 32 muziejai, 42 kultūros ir poliūlio parkai.

1955 metais veikia 166 ligoninės — 8 kartus daugiau, negu buvo buržuazinėje Lietuvoje.

Per pokarinis metus neįprastai pakilo kultūrinių gyvenimų Zarasų rajone. Dabar rajone priskaitoma 3 vidurinės, 10 septynmečių, 24 pradinės, 2 darbo jaunimo vidurinės ir 3 valstiečių jaunimo mokyklos. Rajono mokyklose mokosi 3236 mokiniai.

Kasdien vis labiau kyla kultūrinių darbo žmonių lygis. Apie tai liudija kultūros įstaigų skaičius. Rajone yra 16 bibliotekų — 4 kartus daugiau negu 1950 metais, 26 klubai-skaityklos.

Broliškos draugystės liudininkai

Kiekviena diena pateikia vis naujus ryškius tarybinių tautų didžiosios draugystės gaivinančios jėgos įrodymus. Rusai ir ukrainiečiai, baltarusiai ir uzbekai slėjiasi į mūsų respubliką naujausius įrengimus, žemės ūkio mašinas bei kitas medžiagias. Visa tai įgalina mus sparčiai vyštymas ūkio ir kultūros šakas. Ir mūsų rajonas gauna daug naujų mašinų.

Nuotraukoje: Zarasų MTS inžinierius žemės ūkio mašinomis drg. Krugliakovas ir mechanikas drg. Šliachta apžiūri nesenai gautą iš RTFSR grūdų džiovinimo mašiną „ZPM-1,5“.

M. Deičo nuotr.

Iliu skaičius, palyginti su 1940 metais, išaugo 26 procentais.

Plačiai vykdomi melioracijos darbai. Per keletus artimiausius metus numatyta nusausinti 713 tūkstančių hektarų pelkėtų žemių, jų tarpe 538 tūkstančius hektarų kolūkuose. Žymūs laimėjimai pasiekti elektrifikuojant kolūkinį kaimą.

Vis platesnį užmojį įgauna statyba kolūkuose. 1954 metais žemės ūkio artelių nuosavu lėšų saskaita kapitalo ijdėjimai visuomeniniam ūkiui išvystyti sudarė 143,6 milijono rublių.

Lietuvių tauta pasiekė didžiulus laimėjimus vystydama kultūrą, tautinę savo formą, socialistinę savo turinių. Respublikoje veikia 12 aukštųjų mokyklų, 60 technikumų ir kitų vidurinių specialistų mokyklų, kuriose mokosi apie 30 tūkstančių jaunuolių ir merginų. Plačiai vysto savo veiklą pirmaisiais Tarybų valdžios metais įsteigta Lietuvos TSR Mokslių akademija. Per pastarąjį dešimtmetylį buvo aukštai įvertinti.

respublikos mokyklos išleido apie 30 tūkstančių specialistų su aukštuoju ir viduriniu mokslu, t. y. 15 kartų daugiau, negu jų buvo paruošta Lietuvoje per 20 buržuazijos viešpatavimo metų. 3.719 bendrojo lavinimo mokyklų mokosi daugiau kaip 400 tūkstančių berniukų ir mergaičių.

Lietuvoje veikia 4.411 mašinių bibliotekų, kurių knygų fondai sudaro 8.659 tūkstančius tomų, apie 3 tūkstančiai klubų-skaityklų, šimtai klubų, kultūros namų, kino teatrų, ligoninių ir kitų įstaigų. Gydytojų skaičius, palyginti su 1945 metais, padidėjo pusketvirtą karto.

Ryškiai mūsų tautos kultūros suklestėjimo demonstracija buvo praėjusiais metais mūsų Tėvynės sostinėje — Maskvoje išvykusi lietuvių literatūros ir meno dekada. Mūsų teatrų artistų, Lietuvos TSR Valstybinio nusipelniusio dainų ir šokių liaudies ansamblio, meninės saviveiklos kolektyvų pasirodymai buvo aukštai įvertinti.

Tarybų valdžios metais žymūs laimėjimai pasiekti literatūros ir meno srityje. Skaitojai aukštai įvertino A. Gudaičio-Guzevičiaus romana „Kalvio Ignoto teisybė“, Teofilio Tilvyčio poemą „Usynynė“, Antano Venclovos eilėraščius. Sie kūriniai pažymėti Stalininėmis premiomis. Didelis išvykis respublikos literatūriniam gyvenimui buvo A. Vienuolio-Zukausko romano „Puodžiūnkiemis“, E. Mieželaičio „Broliškosios poemos“ bei kitų kūrinių pasirodymas.

Visi šie laimėjimai galėjo būti pasiekti tarybinės santvarkos sąlygomis, kai viskas tarnauja liaudžiai, kai Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nenuilstamai rūpinasi darbo žmonių materialinio ir kultūrinto lygio kėlimu, jų gerovės augimu. Lietuvių tauta, draugiškėje tarybinių tautų šeimoje, glaudžiai susitelkusi apie Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę, tvirtai žengia pirmyn į šviesias komunizmo viršunes.

M. Deičo nuotr.

Pirmūnų patyrima—visiems kolūkiams**Mūsų metodai prieinami visiems**

M. Chruščiova.

Archangelsko srities Cholmogorų rajono Kaganovičiaus vardo kolūkio zootechnikas

Iš mūsų didelės kolūkio bandos mes pristatėme į parodą 39 cholmogorų veislės galvijus. Aukšta garbė būti parodos dalyviu mūsų fermai suteikta už tai, kad pernai mes primelžėme iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 3.716 kilogramų pieno, o iš karvių — rekordininkui — po 5 ir 6 tūkstančius kilogramų. Iš 100 hektarų žemės naudmenų gauta po 520 centnerių pieno—du su viršum karto daugiau, negu turime gauti 1960 metais.

Mūsų aukštū išmilžių gavimo metodai prieinami kiekvienam ūkiui. Pas mus gyvullai gerai aprūpinti pašarais: kiekviena karvė gauna vidutiniškai per metus 17 centnerių stamblių pašarų, 59 — sultingųjų ir 9 centnerių — koncentratų. Visi pašarai gyvuliams duodami paruoštu pavidaudu — šiaudus ir pelus šutiname, šakniavaisius ir bulves plauname šaknagumbių plovkyloje, smulkiame šaknagumbių smulkiname.

Dar labiau padidinsime vilnos prikarpimą

A. Vodolazskis

Altajaus krašto Rubcovsko rajono kolūkio "Strana Sovietov" avininkystės fermos vedėjas

Mūsų daugiašakis kolūkis pristatė parodai 189 Altajaus švelniavilnių veislės avis ir avinus. Iš viso pas mus ūkyje yra apie 5.000 tokių avis, nuo kurų pernai prikarpome vidutiniškai po 6,1 kilogramo švelnioslos vilnos. Kiekvienam šimtui hektarų plevu ir ganyklų gauta po 242 kilogramus vilnos.

Mūsų avys stambios, savo svoriu ir vilnos kiekliu jos beveik du kartus viršija toklos pat veislės kalmykininių ūkių avis. Prieš keletą metų pas mus taip pat buvo toklos avys. Pagerinti jų kokybę ir pakelti produktyvumą mums pavyko, svarbiausia, dėka gero avių šerimo ir priežiūros. Antai, baigiantis žiemai mes sušeriamė kiekvienai avai vildutiniškai kilogramą avių, po pusę kilo-

gramo išspaudų ir miežių, kilogramą siloso ir du kilogramus šieno per dieną. Gera papildomą pašarą gyvuliai gauna ir būdami vasaros ganyklose.

Kad gautume gero šieno ir siloso, pas mus apie tris tūkstančius hektarų apsėjama sudanžole, mogaru, lucerna, saulėgrąžomis. Šiemet apie 700 hektarų apsėjome kukurūzais. Avims pastatyta 14 tipinių avidžių, pernai išgrežtas artezinišis šulinys. Prižiūredami avis, mes kreipiamės dėmesį į tokias, atrodytų, smulkmenas, kaip tvarkos palaikymas girdant.

Ir ateityje gerindami avių šerimą bei jų priežiūrą, mes tikimės kasmet gauti iš daugiau ir daugiau vilnos.

(TASS—ELTA).

PRANEŠIMAS

apie šienavimą, silosavimą, pūdymų arimą ir kukurūzų pasėlių priežiūrą rajono kolūkiuose
1955 m. liepos 20 d.

Eil. Nr.	Kolūkijų pavadinimas	Plano išvilkumas proc.			
		Šienavimas	Silosavimas	Pūdymų arimas	Kukurūzų tarpučilių idirbimas 1-mą kartą
1.	"30 m. komjaunim."	82,4	16,0	82,1	79,1
2.	J. Žemaitės vardo	72,5	15,6	30,3	34,0
3.	"Bolševiko"	69,6	—	48,7	20,4
4.	"Naujo gyvenimo"	65,2	19,0	70,6	100,0
5.	Stalino vardo	65,0	—	1,8	27,3
6.	Tarybu Lietuvos"	62,5	—	15,3	43,5
7.	M. Melnikaitės v.	58,0	—	39,3	35,0
8.	"Garbingo darbo"	57,3	26,2	94,5	66,6
9.	"Pirmūno"	51,0	—	42,8	100,0
10.	Kalinino vardo	47,1	—	30,7	43,4
11.	Ždanovo vardo	45,0	—	32,3	23,1
12.	Čapajevovo vardo	42,6	5,3	31,3	100,0
13.	Raudonojo Spalio"	40,7	—	32,9	95,7
14.	"Lenino atmint."	40,0	—	49,1	47,0
15.	"Pažangos"	37,1	—	33,0	100,0
16.	Mičiurinovo vardo	33,3	—	31,5	44,4
17.	P. Cvirkos vardo	28,0	—	36,5	100,0

*) Žinios liepos 15 d.

MTS direkcija

Linai—šiaurės medvilnė!

Užtikrinkime pavyzdingą linų pasėlių priežiūrą!

* * *

Linų pasėlių priežiūrai nėra darbo jėgos

Pavasari "Pirmūno" kolūkyje gražiai sudygo linai. Tačiau linų pasėlius neužilgo pradėjo stebti įvairios piktžolės. Ir tik 10 hektarų išplėštę ir geriau išdirbtų dirvonų plote, kur nėra piktžolių, linų pasėliai atrodė geriau. Reikalinga neatidėliant organizuoti linų pasėlių ravėjimą. Vienok, iš 27 ha linų pasėlių ravėjimas pravestas tik... 2 ha plote. Iš svarbių reikalų laukininkystės brigadų brigadininkai pažiūrėjo kitaip:

— Kam reikalingas tas triūnas, kada pas mus linai nebilogai augdavo ir neravimi.

O MTS agronomas kolūkiui J. Mičiūnas nė neabejodamas savo teisumu trumpai pareikšia:

— Linų pasėlių priežiūrai pas mus nėra atliekamų žmonių. Pagrindinė darbo jėga pasiūsta į šienavimo darbus.

Tačiau jeigu drg. Mičiūnas daugiau pasidomėtų apie tai, kaip paskirstyta darbo jėga, ypač moterys, laukininkystės brigadose, jis rastų pakankamai neužimtų kolūklečių, kuriuos galima būtų panaudoti linų pasėlių ravėjimui. Štai, pavyzdžiui, III laukininkystės brigadoje (brigadininkas

drg. Malinauskas) kasdien šienauja tik 5–6 vyrai, o po 7–8 moteris grėbia šieną vienoje, vos keliolika ar yleksiančioje, pievoje. Argi tokį darbą brigadininkas, kolūkio vadovai laiko produktyvi? Argi negalima penketą moterų paskirti linų pasėlių ravėjimui? Ne tiek jau daug—tik 6,5 ha—linų pasėta brigadoje ir juos galima būtų nuraveti per 2–3 dienas.

Bet tai paminėti tik blogai paskirstyti darbe kolūkiečiai.

O kuo gi užimti kiti 20–25 nedalyvaujančieji šienapiūtės darbuose šios brigados darbingi žmonės, skaitlingas skaicius paauglių bei paseinusių kolūkiečių? Tie kolūkiečiai ir šiomis karštomis darbymetės dienomis nieko nedirba. Tokių žmonių gallima rasti ir kitose laukininkystės brigadose.

Kolūkio laukininkystės brigadų brigadininkai, artelės vadovai turi nedelsiant atsiaskyti žalingos pažiūros į linų pasėlių priežiūrą. Reikia užtikrinti linų pasėliams pavyzdingą priežiūrą, tai leis išauginti aukštą derlių, gauti dideles pajamas.

V. Vainius

Jei bus laiko...

Praeitais metais Mičiurino vardo kolūkyje linais buvo apsėta 15 ha. Bet jų priežiūra niekas nesirūpino. Kolūkio valdyba apie linus prisiminė tik tada, kai reikėjo nuimti derlių. O tada pamatai, kad linai apaugę piktžolėmis, retučiai, mažučiai. Todėl ir nenuostabu, kad kolūkis už linus gavo vos 3000 rub. pajamų, arba po 200 rub. iš kiekvieno ha.

Reikėjo manyti, kad kolūkio vadovai pasimokys iš praeitų metų kladų ir jų nekartos. Bet gaunasi visai atvirkšciai. Kolūkyje šiais metais pasėta 20 ha linų. Bet iki šiol linų pasėliai palikti likimo valiai. Tiesa, linų pasėliams prižiūrėti yra sudarytos grandys, tačiau jos nieko nedirba. Štai, II laukininkystės brigadoje pasėti linai 7

ha plote. Bet jie užželė svérėmis, usniūmis bei kitomis piktžolėmis. Tuo tarpu linų grandininkas J. Skaudys dirba šienaplūtėje, o linų pasėlių priežiūra visiškai nesirūpina.

— Jei bus laiko, tai išravime linų pasėlius, o dabar yra kitų darbų: šienapiūtė, pasiruošimas derliaus nuėmimui, nėra laiko,— šitaip aiškina kolūkio valdyba.

Linų pasėlius nedelsiant reikia gelbėti, išravėti juos nuo piktžolių, papildomai patreštai. Tuo rimtais turi susirūpinti laukininkystės brigadų brigadininkai, linų auglimento grandžių nariai. Reikia užtikrinti pavyzdingą priežiūrą linams, tai leis šiai metais gauti iš linų dideles pajamas.

A. Pupalaigis

Pas linų augintojus

Ždanovo vardo kolūkio V laukininkystės brigados linų augintojų grandis sparčiai vykdo linų pasėlių ravėjimą. Brigadoje jau nuravėta 4 ha linų. Šio darbo pirmūnės kolūkietės V. Radzevičiūtė, V. Juodinytė, A. Medinienė kasdien išvykdo ir viršija išdirblio normas.

Linų pasėlių ravėjimo darbuose neatsilieka nuo V bri-

Spontas**Zarasiečių pergale**

Sekmadienį, liepos 17 d. miesto stadione įvyko draugiškos futbolo varžybos tarp Daugpilio LSD "Dauguva" ir Zarasų "Žalgiris" komandų. Pirmojo žaidimo puslaikio pradžioje mūsų sportininkai žaidė silpnai. Tuo pasinaudojo Daugpilio futbolininkai ir įmušė į zarasiečių vartus du įvarčius. Vėliau zarasiečiai pradėjo stiprinti žaidimą ir perėmė iniciatyvą į savo rankas. Rungtynės baigėsi santykiai 8:2 "Žalgirio" komandos naudai.

Gerai žaidė Zarasų futbolininkai dr. Kononovas, Kostygovas, o taip pat jaunas žaidėjas Adukauskas.

A. Volkovas
LSD "Žalgiris" kapitonas**EKSURSIJA
I ANYKŠCIUS**

Neseniai "Bolševiko" kolūkio kolūkiečiai surengė ekskursiją į Anykščius. Jie čia aplankė bandymų stotį, apžiūrėjo bandymų sklypellus, kur vešliai auga kukurūzai, žieminiai kviečiai, daržovės, pasidalino patyrimu.

Ekskursijos dalyviai aplankė taip pat Anykščių rajono "Draugystės" kolūkį. Cia jie pabuvovo puikiai įrengtose gyvulininkystės fermose, apžiūrėjo kolūkio pasėlius.

Grįždamai kolūkiečiai apžiūrėjo Puntuko akmenį.

E. Pupeikytė
kolūkio saskaitininkė**Naujos KNYGOS**

BAIRONAS. Poezija. V., Valst. grož. lit. 1-kla, 1955. 277 p.; 1 portr. lap. 10.000 egz. Rb 8,05.

BALTAKIS, Algimantas. Lietuvių dulkiant. Eileraščiai. V., Valst. grož. lit. 1-kla, 1955. 132 p. 3,000 egz. Rb 3,10. Irtšta.

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS**Priimama prenumerata rajoniniam laikraščiui „Pergalė“ 1955 metų rugpjūčio mén. ir iki metų pabaigos Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę**

Prenumeratos kaina:
1 mén.—1,95 rub.
5 „ —10,75 rub.

Prenumerata priima ryšių ir "Sąjunginės spaudos" skyriai bei agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkijų laikininkai ir apylinkių Tarybų sekretoriai.